

Credința care are încredere în controlul lui Dumnezeu

Text biblic : Habacuc 2:1-5

Versetul de aur

Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

Habacuc 2:3

Introducere

Lección de astăzi este preluată din nou din scrierile profetului Habacuc. Cap. 2 începe cu descrierea lui Habacuc despre el însuși că era în locul lui de strajă pentru a aștepta răspunsul Domnului la plângerile sale (Habacuc 2: 1). Domnul îi spune lui Habacuc să scrie pe tăblițe „prorocia” pe care urmează să o primească, pentru ca ea să fie citită ușor.(2: 2). Deși profetia putea fi citită și înțeleasă cu ușurință, a fost neclară în ceea ce privește data ei. Dar când a venit vremea, evenimentele s-au desfășurat rapid (2: 3). De asemenea, Domnul a descris atitudinea și stilul de viață nelegiuit, arrogant și felul de viață al conducătorului tipic babilonian (Habacuc 2: 4, 5). În acest fel, Dumnezeu a subliniat că el știa defectele lor; cu toate acestea, el avea să le dea o misiune de împlinit. După împărțirea lui Israel în două regate în 931 BC. (1 Regi 11:43–12:24), lucrurile s-au înrăutățit pentru ambele regate. Regatele „Israelului” (10 triburi la Nord) și „Iuda” (2 triburi la Sud) s-au războit unul cu celălalt timp de aproximativ 200 de ani, până când asirienii au cucerit și au exilat triburile din nord în 722 BC. (2 Regi 17). Regatul Sudic al lui Iuda a scăpat ca prin urechile acului de aceeași soartă (18:13–19:36), chiar dacă au fost și ei vinovați de același comportament care a dus la distrugerea rudelor lor Nordice (17:18–20).

Contextul lecției

I. Domnul a vorbit (Habacuc 2:1-3)

A. Profetul așteaptă (v 1)

Dumnezeu își poate dezvălui planurile Sale, așa cum ia făcut lui Habacuc; cu toate acestea, Dumnezeu trimite adesea un mesager cu răspunsul Său pentru oameni, tot așa cum a făcut Dumnezeu prin Habacuc. Dumnezeu i-a spus lui Habacuc să scrie mesajul în așa fel încât să se poată citi ușor. Răspunsul pe care l-a dat Dumnezeu lui Habacuc a devenit o parte a Bibliei ca răspuns al lui Dumnezeu în vremurile noastre de necaz.

„Vremea hotărâtă” nu a fost cunoscută de Habacuc când Dumnezeu răspunde întrebărilor lui Habacuc. Dar Habacuc nu a conștientizat să se roage, el și-a imaginat situația lui ca a unui paznic care va sta de veghe și i-și va îndeplini datoria de a avertiza despre timpurile care au să vină.

Profetii VT purtători de grijă din punct de vedere spiritual pentru cei la care erau trimiși de Duhul Domnului. Profetii trebuiau să anunțe venirea domniei lui Isus (Isaia 52:8-10) și să avertizeze oamenii despre consecințele neascultării lor (Ezec 3:16-17). În cele mai multe cazuri, oamenii nu au ascultat de avertismentul acestor străjeri profetici (Ier 6:17). Dar dacă se abate de a asculta datorită profetului, atunci profetul ar fi răspunzător (Ezec 3:20).

B. Cel neprihănit va trăi prin credința lui. (v 4b)

Această jumătate de verset oferă un contrast imediat între două tipuri de oameni. Cei mândri și cei neprihăniți. Cei neprihăniți trăiesc cu o perspectivă complet diferită, una a credincioșie. Viețile lor sunt pline de adevăr. O astfel de persoană urmează standardele lui Dumnezeu în ceea ce privește relațiile lui cu Dumnezeu și cu alții. Această persoană

trăiește cu integritate și nu poate fi acuzată de fapte rele (Prov 20:7).

C. Cel mândru (v 5)

„Locuința morților” ne aduce aminte de un loc care cere mereu mai mult, dar nu este niciodată mulțumită. În mod similar, dorințele celor mândri și aroganți nu încetează niciodată; ei nu spun niciodată: „Acum am destul” (Prov 30:15–16; Ecl 5:10; Luca 12:15–21).

O modalitate prin care cei mândri își extind puterea este prin cuceriri militare. Așa cum un semănător adună roadele la seceriș, conducătorii mândri adună toate națiunile sub autoritatea și cucerirea lor (Habacuc 1:15–17). În timpul acestor campanii, dușmanii au luat prizonieri în exil și în sclavie (2 Regi 15:29; 17:6; Ier 50:33).

Cu toate acestea, un astfel de comportament mândru nu va rămâne nepedepsit. Dumnezeu va inversa ambiția egoistă. Ca răspuns la comportamentul arrogant și distructiv al dușmanilor lui Iuda, Domnul prezice pedeapsa în termeni de „vai” repetate de cinci ori (Habacuc 2:6–19). Deși Iuda avea să sufere pentru neascultarea sa arogantă, dușmanii săi mândri și aroganți aveau, de asemenea, să experimenteze o cădere la fel de devastatoare, dacă nu chiar mai mult (Ier 51:6–8).

CONCLUZII

Un lucru pe care Dumnezeu nu-l tolerează, totuși, sunt anchetele care pun la îndoială dreptatea Lui (Iov 40:8; Ezec 18:25–29; Ier 2:29). Profetul Habacuc a fost aproape de a face asta.

Când suferința noastră nu pare „dreaptă”, există o mulțime de întrebări pe care le-am putea pune în mod natural. Dumnezeu nu era obligat să răspundă la întrebările lui Habacuc și nu este obligat să răspundă la întrebările noastre. Habacuc avea nevoie de credință pentru a avea încredere în planurile Domnului, indiferent dacă acele planuri aveau sau nu sens din punct de vedere uman.

Dumnezeu ia amintit lui Habacuc, că o viață de credincioșie este cel mai importantă. Și credința despre care vorbim nu este „credință oarbă” – o credință în care cineva doar crede. În schimb, credința despre care vorbim este o credință bazată pe dovezi. Dumnezeu are un istoric lung de credincioșie față de promisiunile Sale. Pe acel istoric se bazează credința noastră. O astfel de credință are încredere în controlul lui Dumnezeu în toate împrejurările. Drept urmare, putem fi în siguranță în el, indiferent dacă îi înțelegem sau nu planurile.

Ce trebuie să memorăm: Cei credincioși vor trăii prin credință